

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
І ЗМІСТУ ОСВІТИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВИ І ПРАВА
ім. В.М.КОРЕЦЬКОГО НАН УКРАЇНИ**

**КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРАВА
РІВНЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ КУП НАНУ**

**МАТЕРІАЛИ
V Всеукраїнської науково-практичної конференції
«СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ГУМАНІТАРИСТИКИ:
СВІТОГЛЯДНІ ПОШУКИ, КОМУНІКАТИВНІ
ТА ПЕДАГОГІЧНІ СТРАТЕГІЇ»
10 грудня 2015 р.**

**Рівне
2015**

Кальмук І.П. Розвиток українознавства як самостійної дослідницької галузі.....	103
Синевич Б.М. Естетичні та теоретичні пошуки Олени Теліги	105
Чумаченко М.О. Світло і темрява як соціокультурні регулятори в християнській духовній традиції	107
Дикун Г.П. Демократичний дискурс промов президентів України (1991-2010 рр.)	110
Тихомирова Є.Б., Смик Р.П. Інформаційна політика Польщі	113
Сухорольський П.М., Уголькова М.О. Аналіз впливу інформаційного суспільства на рівне для чоловіків і жінок право користуватися усіма правами	116
Нестерук С.М., Романішина Л.В. Поліжанровість текстів Джима Моррісона	118

РОЗДІЛ 2

Комунікативні стратегії сучасної лінгвістичної науки

Ковтун О.В. Концептуальні засади перекладу юридичного тексту	121
Малевич Л.Д. Досвід мовної політики країн ЄС і мовна ситуація в Україні	124
Вялікова О.О. Методологічні підходи у дослідженнях семіотики візуалізованих текстів	126
Довганець В.І., Булига А.Р. Необхідність опущення та доповнення під час перекладу	129
Бобро М.П. Образно-оцінна репрезентація поняття «неробство; лінощі» фразеологічними одиницями сучасної української мови	131
Гайдасенко І.В. Концепт «звук» у творах Яра Славутича: метафоричні вияви	133
Івашкевич Л.С. Гендерне оформлення сучасного німецькомовного юридичного дискурсу	135
Черкас Н.В. Inverted epithet as a variety of evaluative predicative	137
Шевчук Л.О., Скачкова К.О. Особливості перекладу запозичень у текстах автомобільної тематики	139
Дацюк О.О. Концептуальні підходи Юрія Шевельова до проблеми реформування українського правопису.....	142

Є. Б. ТИХОМИРОВА,
доктор політичних наук, професор,
завідувач кафедри міжнародної інформації
Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки (м.Луцьк),
Р. П. СМИК,
магістрант II курсу спеціальності
«Міжнародна інформація»
Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки (м. Луцьк)

ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА ПОЛЬЩІ

Постановка проблеми. Стратегічна мета інформаційної політики як управлінської діяльності – розвиток інформаційного суспільства. Завдання з формування державної інформаційної політики, як правило, сформульовані в „Доктрині інформаційної політики” тієї чи іншої держави. Дослідники вважають, що у деяких держав немає такої політики або вона є, проте стихійна чи обслуговує тільки інтереси правлячої еліти і не враховує належною мірою інтереси народу, громадянського суспільства, стан громадської думки. Вдалий досвід формування та реалізації інформаційної політики держави має Республіка Польща. Цей досвід може бути використаний нашою країною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі теоретичні та практичні аспекти державної інформаційної політики розглядають у своїх працях вітчизняні вчені А.В. Колодюк, Г.П. Несвіт, О.В. Соснін, С.А. Чукут та інші. Політика у сфері інформації Польщі досліджувалася А.В.Баровською, М.М., Лазаруком, В.М Парfenюком та ін. Мета нашого дослідження — вивчення нормативно-правових зasad інформаційної політики Польщі в контексті побудови інформаційного суспільства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Національна інформаційна політика Республіки Польщі зорієнтована на побудову вільного відкритого суспільства, забезпечення прав людини за статтею 19 Загальної декларації прав людини (1948 р.), впровадження концепції вільного транскордонного обігу інформації, створення незалежних і плюралістичних мас-медій. Новий інформаційний порядок покликаний лібералізувати інформаційний сектор, врегулювати форми державного контролю, розвинути приватні структури і забезпечити широкий доступ громадськості до системи прийняття політичних рішень, деідеологізувати засоби масової комунікації, прийняти нові закони.

Правовим підґрунтам інформаційної політики Польщі є "Закон про пошту і телекомунікації", "Закон про телебачення і радіомовлення",

"Закон про державні відносини з римською католицькою церквою в Республіці Польща", в яких визначаються напрями інформаційної політики, встановлюються технологічні стандарти інформаційного зв'язку, форми залучення іноземних інвестицій, ліцензування інформаційної діяльності. Окремо визначені права церкви на інформаційну діяльність, з огляду на значний вплив клерикальної інформації на політичні пріоритети та моральність польського суспільства. Законом передбачено право католицької церкви на власну інфраструктуру, створення комп'ютерних мереж, систем електронного зв'язку, телерадіомовлення, друкованої продукції.

Цілі телекомунікаційної політики визначались в таких документах, як „Стратегія розвитку телекомунікацій у Польщі до 2000 року”, „Напрямки структурних змін у польських телекомунікаціях” і „Керівні принципи до політики розвитку телекомунікацій у сільських районах до 2000 року”, „Політика розвитку телекомунікацій”, „Стратегія розвитку телекомунікацій в сільських районах (2000-2004)” [8]. Основні напрямки діяльності уряду Польської Республіки у галузі нових технологій – розвиток комп'ютерних мереж (суспільних магістралей, "Publiczny Dostep do Internetu", локальних мереж, приватних систем, Polbox; COMNET; NetCate; супутникового та мобільного зв'язку); підтримка інформаційного бізнесу, використання національних терміналів для транспортування масивів інформації, поширення сфери інформаційних послуг (Polska online; Infonet; Internet-Servies); вдосконалення традиційних медіа і конвергенція засобів зв'язку” [1].

Певна тенденція до комплексного підходу у вирішенні проблеми формування інформаційного суспільства визначилась в 2000 році, коли почали з'являтися політичні ініціативи, спрямовані вже не тільки на розвиток телекомунікацій, а й на інші, не менш важливі сфери розвитку інформаційного суспільства. Поштовхом до створення першої такої ініціативи стала Постанова Парламенту Польщі „Про побудову основ для інформаційного суспільства в Польщі”. Програмний документ „Цілі і напрями розвитку інформаційного суспільства в Польщі” визначив пріоритети розвитку інформаційного суспільства та дії, необхідні для їх реалізації: універсальний доступ до інформації; освіта у сфері інформаційних технологій; зміни в структурі зайнятості; право і порушення в галузі інформаційних і комунікаційних технологій; електронний документ і торгівля; розміщення державних замовлень; впровадження інформаційних технологій в адміністраціях; розвиток ринку інформаційних і комунікаційних технологій; наука і культура” [7]

Враховуючи зазначені пріоритети, Урядом була розроблена „Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Польщі на 2001-2006

роки – „eПольща”, підготовка якої здійснювалась під впливом європейського Плану дій „eEurope 2002” та Плану дій „eEurope+ 2003”. Політичний документ „eПольща – План дій з розвитку інформаційного суспільства в Польщі протягом 2001-2006 років” передбачав щорічно оновлення для досягнення таких основних цілей: готовати польське суспільство до швидких технологічних, соціальних і економічних перетворень; адаптувати правові рамки до вимог швидкого технічного прогресу; підготувати польське суспільство до проблем нового ринку праці та нових методів роботи; адаптувати національну економіку до глобальних вимог електронної комерції; створювати прозорі і дружні до громадян структури державного управління, пристосовані до відкритого інформаційного суспільства; створювати умови для стійкого і збалансованого регіонального розвитку; розвивати сучасні сектори економіки і підвищувати їх інноваційність; гарантувати підтримку електронній комерції науково-дослідними засобами; сприяти розповсюдженню культури Польщі.

Література:

1. Теорія держави і права: Навч. посіб. / За ред. В.В.Копейчикова. - К.: Юрінком Інтер, 2003. - 368 с.13. Шаповал В.М. Конституційне право зарубіжних країн: Підручник. - К.: АртЕк, Вища шк., 1997. - 264 с.
2. Шаповал В. Концепції місцевого самоврядування в проектах Конституції України (порівняль- ний аналіз) // Зб. наук. пр. УАДУ / За заг. ред. В.І.Лугового, В.М.Князєва. - К.: Вид-во УАДУ, 2000. - Вип. 2. - В 4 ч. - Ч II. - С. 269-273.
3. EUROPE AGREEMENT // http://www1.ukie.gov.pl/HLP/files.nsf/file/Europe_agreement.pdf
4. National Strategy for Integration // <http://www2.ukie.gov.pl/dokumenty/ Nsien.pdf>.
5. Polska w Unii Europejskiej mówi Tak: Działania informacyjne UKIE realizowane w okresie od 1 stycznia 2003 do 30 czerwca 2003. (Warszawa, 23 grudnia 2002 r.) // <http://www1.ukie.gov.pl/ WWW/news.nsf>
6. Public Information Program (PIS): Polish Integration with European Union // <http://www1.ukie.gov.pl/ HLP/files.nsf/>
7. Założenia działań informacyjnych i edukacyjnych w okresie poprzedzającym członkostwo Polski w Unii Europejskiej lipiec 2003 - 30 kwietnia 2004 (Warszawa, lipiec 2003) // <http://www1.ukie.gov.pl/HLP/files.nsf/>
8. Założenia kampanii informacyjnej przed Referendum Europejskim (Warszawa, 24 stycznia 2003 r.) // <http://www1.ukie.gov.pl/HLP/mointintgr.>